

BANZINE

KuPS:n riippumaton kannattajalehti II/2004

Näkyykö muita?!

Ulkomailla - Maarianhamina/Bukarest
Tapaaminen Pannuhuoneella
Minne menet suomifutis?

BANZAI - KuPSin kannattajat ry

Keltamusta Maarianhamina

Sadan kannattajan kansanjuhla, savuinen saari-invasio, parin kannattajan sairaspöissaolo töistä huutamisen ja kannustuksen seurauksena – vaikka kuinka haluaisi kirjoittaa jostain yleisjärkevystä, niin Maarianhaminan reissu oli niin hieno, että se varastaa väkisinkin shown. Banzailaiset osoittivat jälleen kerran, vieläpä tavallista suuremmassa mittakaavassa, että omaa seuraa voi kannattaa ilman rähinöitä, pahempaa porsastelua ja rettelöintiä, vaikka olut virtaakin veressä kilpaa adrenaliinin kanssa. Kun siis reissu kaikin puolin sujui enemmän kuin hyvin, ja mikä tärkeintä, joukkuekin teki osansa, oli kyseessä varmasti monelle osallistujalle juuri SE jalkapallomatka, jota muistellaan, jos jotain muistetaan, vielä vuosienkin päästä. Ainakin allekirjoittaneelle reissu kruunasi ihanasti kesän, vaikka hereilläolo välillä vaikeuksia tuottikin.

KuPS siis voitti kauden tähän saakka tärkeimpänsä, ja nyt on liiganousu tukevasti omissa käsissä. Silti sen voi vielä puppeloida, vaikka kukaan meistä ei

siihen uskoisikaan. Ahvenanmaan esitys oli kuitenkin siinä määrin taisteleva ja uhrautuva, että hyvin vaikea on edes pelätä pahinta. Tässä kuitenkin piilee juuri se paradoksin pahempi puoli: toivottavasti voittamattomuuden tunne ei tartu pelaajiin, sillä tappion pelko on sopivassa määrin ihan tervettä. Onneksi meillä on valmentaja, joka varmasti pystyy pitämään joukkojensa jalat maan pinnalla. Eli ei muuta kuin suunta kohti liigaa ja sen terävintä kärkeä!

Antti Haapakorva

Ps. Erittäin lämpimät onnittelet koko Banzain poppoolta keltamustalle Timpalle, joka astuu avioliiton vihreälle verelle. Hän on ollut meidän muiden banzailaisten iloksi kehittelemässä mm. Banzai-drinkkiä, jonka käyttöä tästä eteenpäin varmaankin tullaan hänen kohdallaan valvomaan nykyistä tarkemmin.

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Haapakorva

Taitto: Miska Savolainen

Paino: Kopiopojat

Julkaisija:

Banzai-KuPSin kannattajat ry.

<http://www.banzai.raketti.net>.

kupsfanclub@hotmail.com

Riippumaton KuPS:n kannattajalehti.

3. vuosikerta

Banzine ilmestyy säännöllisen epä-säännöllisesti muutaman kerran vuodessa.

Kaikki ideat, artikkelit, valokuvat ja muu materiaali on tervetullutta.

* KuPSin kauden päätösristeily Tukholmaan *
järjestetään 6-8.11.2004

- * Lauantaina 6.11 lähtö aamulla Kuopiosta bussilla Helsinkiin.
- * 17.30 Vikingin laiva lähtee Helsingistä Tukholmaan.
- * Sunnuntaina 7.11 klo 9.30 saapuminen Tukholmaan. Kuljetus satamasta keskustaan.
- * Iltapäivällä kuljetus keskustasta satamaan.
- * 16.50 laiva lähtee kohti Helsinkiä.
- * Maanantaina 8.11 klo 9.55 saapuminen Helsinkiin, josta bussikuljetus Kuopioon.

Risteilylle ovat tervetulleita kaikki KuPSin kannattajat. Eli kaikki mukaan viettämään hauskaa aikaa pelaajien ja muun KuPS-perheen kanssa, muistelemaan menynyttä ja spekuloidaan tulevaa.

Matkan hinta Kuopiosta alkaen 60€. Alkaen-hinta C4-hytissä. Hinta sisältää kaikki yllämainitut kuljetukset.

Varaukset, tarkat aikataulut ja hinnat Matka-Vekasta, Tulliportinkatu 33. Puh.020 1204210

BANZAI - KuPSin kannattajat ry

Banzai Maarianhaminassa 29-30.8

Jo viime syksynä Banzai otti erääksi tämän kauden päätavoitteekseen Maarianhaminan matkan. Keväällä kuulumme, että KuPS ja Matka-Vekka ovat hommassa mukana ja näin järjestelyt tehtiin Banzaille mahdollisimman helpoksi. Hinta tiedettiin ennakkoon ja kaikki kuljetukset oli järjestetty Matka-Vekan toimesta. Niinpä matkaa päästiin suunnittelemaan ja markkinoimaan hyvissä ajoin.

Kuopiosta lähtevään bussiin oli lopulta ilmoittautunut 32 kannattajaa, joista yksi joutui jäämään pois sairastapauksen vuoksi ja yksi muista syistä. Lisäksi KuPS IV läksi matkaan omalla bussillaan. Bussin lähtöä odoteltiin Pannuhuoneella kymmenkunnan Banzailaisen voimin. Ennen lähtöä vielä pikaiset ruokatankkaukset torinvarren eri grilleiltä ja ei kun matkaan. Bussi lähti aikataulussaan klo 01.00 kohti Turkuä.

Alkumatka sujui rattaosasti ruoanjämiä nieleskellen ja niitä erilaisilla janojuomilla alas huuhtoön. Muutamia jalkapallovideota pyöriteltiin ja takapenkin sikaosasto yritti vähän lauluakin viritellä. Vanhemmat ja kokeneemmat säästivät ääntään lähemmäs peliä. Pasi kopattiin Jyväskylästä kyytiin ja Jämsän Essolla testattiin savujen toimivuutta ensimmäistä kertaa tällä matkalla.

Ilman sen kummempia kummelluksia saavuttiin Turun satamaan. Aikaa oli runsaasti ja satamassa kiireisimmät ehtivät muutamän olenkin tankata pääosan keskittyessä tylsänä eteenpäin tuijotteluun. Unelias tunnelma katkesi kuin seinään KuPSin saapussa terminaaliin. N. 80 Banzain ja KuPS IV:n edustajaa puhkesi taputtamaan ja pelaajien ilmeet olivat lievästi sanottuna hämmentyneen tyytyväisiä. Eipä tainnut olla suomalaiselle jalkapalloilijalle ihan jokapäiväinen kokemus. Joukkueen annettiin fiksusti odotella omassa porukassaan laivan lähtöä. Aikaa jutusteluun ja kyselyihin olisi sitten runsaasti pelin jälkeen ja paluumatkalla.

Menomatalla Banzailaisille oli laivalla vain kansipaikat. Eli ei kun sporttipubiin sen avaamista odottelemaan. Ensimmäiset Banzai-drinkit menomatalla jäivät myös viimeisiksi. 4,50€ on sikahinta. Laskussa oli eritelty 4€ viinoista ja 50 senttiä drinkin teosta. Pannuhuoneella listahinta

on 3,70€ ja Banzai-hinta 3€. Eli se niistä edullisista laivahinnoista. Onneksi muut juomat olivat kohtuullisemman hintaisia. (Paluumatkalla kuulemma Banzai-drinkinkään hinta ei enää vaikuttanut turhan kalliilta.)

Osa odotteli laivaa kierrelleen tai pubissa istuen, osa kävi lunastamassa hytin. C4-hytti 16€ ei sinällään paha hinta ollut jos hyvin bussissa nukutun yön jälkeen sattui vielä väsyttämään. Laivalla järjestettiin myös karaoke-kilpailu. Banzai-ryhmä kävi kilpailun ulkopuolella laulamassa Banzain kokonaan. Banzailaisista varsinaiseen kilpailuun osallistuivat Empu ja Jussi. Koska voitto ratkaistiin huutoäänestyksellä, Banzailaiset veivät ansaitun kaksoisvoiton. Kolmoisvoittokin oli kiikarissa, mutta kumpaakaan Tykin bravuurilaulua (Albatrossi tai Vanha holvikirkko) ei listoilta löytynyt.

Sataman lähestyessä Banzai valtasi laivan yläkannen. Äänet avattiin tällä kertaa ihan kunnolla. Vanhat kannustukset kerrattiin ja uusia kehiteltiin. Myöhemmin saimme sitten rannassa vastassa olleilta Kapakka-Banzailaisilta kuulla että laivasta saatiin ensin ääni- ja sitten vasta näköhavainto. Hieno hetki oli viimein nähdä satamassa vastassa oleva Kelta-Musta ryhmä ja harrastaa hieman kilpahuudantaa.

Satamaan päästyä Kapakkalaiset toivat kassinsa bussiin säilytykseen. Yhteisellä bussilla lähdettiin sitten pienelle sight-seeingille. Kierros loppui tosin lyhyeen ja päätimmekin jäädä kentän läheiseen pitseriaan nauttimaan virvokkeita. Äänenavaustakin harrastettiin, ja oli kuulemma kuulunut hyvin keskustaan puolentoista kilometrin päähän

Kapakka oli ostanut edellisenä iltana laivalta "kärryllisen" janojuomia helteen varalta. Tavoitteena niille oli kuulemma riittää pitkään, mutta jäljellä oli enää pienen rippeet. Niistä Kapakka pystytti vielä tarjoilupisteen pitserian ja kentän välille. Ilma oli lämmin, ja tankkauspisteitä onkin hyvä olla tiheässä ettei nestehukka vaan yllätä.

Kentälle saavuttiin noin tuntui ennen peliä. Kovalla ennakkokokohulla ensimmäistä kertaa MIFK:n peliin oli järjestetty oluen ja siiderin myyntipiste. Sai sieltä onneksi myös limpparia ja näin ollen iso osa Banzailaisista majoittui siihen pelin alkua odottamaan. Sovimme kuitenkin, että tällä reissulla

porukka ei pelin ajaksi hajaannu vaan olemme kaikki omalla paikallamme katsomossa. Vine ja Malinenkin kävivät tarjoilualueen reunalla tunnelmaa haistelemassa. Ensimmäisenä pelaajista alkuvieritykseen saapui Tuutin Pasi ja sai raikuvat kannustukset. Sama homma sitten muidenkin pelaajien saapuessa kentälle. Viimeiset äänenavaukset ja laulutreenit suoritettiin ja sitten oli aika siirtyä kohti katsomoa.

Joukkueiden esittelyssä meteli oli jo valtava. Ehkä tämä osaltaan siivitti KuPSin pelaajat lentoon heti alusta alkaen. KuPS aloitti valtavalla painostuksella ja noin kuuden minuutin kohdalla Bati latasi Pietarin tarjoilusta hienosti johtomaalin. Bati ja muu joukkue tulivat Banzai-katsomon eteen tuuletamaan ja tunnelma oli huipussa!

KuPS jatkoi vielä pelin selkeää hallintaa, mutta noin puolen tunnin jälkeen peli tasaantui. Ensimmäisen puolijan lopussa kumpikaan ei enää saanut juurikaan tilanteita.

Tauolla MIFK:n kannattajat kävivät pyytämässä Banzailaisia yhteisiin jälkipeleihin ja näin sovittiinkin. Toisen jakson ensimmäiset 5 min. Banzai vietti hiljaiseloa porukoiden vasta valuessa katsomoon. Sitten alkoi taas meteli joka päättyi vasta pitkän aikaa pelin jälkeen.

Toinen jakso oli Banzailaisille tuskien aikaa. MIFK vei peliä ja KuPS taisteli vastaan minkä pystyi. Taistelusta ja yrittämisestä huolimatta MIFK sai muutamia todella vaarallisia paikkoja mutta tolppa ja onni olivat tahdon ja taistelun lisäksi KuPSin puolella. Loppuvaiheessa paluumuuttaja Kaitsukin pääsi kentälle ja otettiin Banzain joukoissa valtavalla kannustuksella vastaan.

Hallinnasta ja tuomarin antamasta kuuden minuutin lisäajasta huolimatta KuPS kesti. Mitring torjui lähes kaiken ja Pasanen loput. Taisi Pietarikin jonkun aika pahan tilanteen pelastaa. Vapauttavan loppuvihellyksen jälkeen aita ei enää Banzaita pidätellyt vaan porukka vyöryi sen yli lähemmäs iloitsevia pelaajia. Järki pidätteli sen verran että porukka pysähtyi juoksuradan reunaan ja otti pelaajien kiitokset vastaan siinä.

Pelin jälkeen tarjoilualue oli vielä vähän aikaa auki. Vine käveli alueen ohi ja suostui mukisematta ottamaan vastaan Banzain tarjoaman voitto-oluen.

Tarjoilualueen mentyä kiinni Banzai lähti valumaan kohti kaupunkia. Malinen kävi vielä huutamassa perään että Oulu on häviöllä 0-2. Eli KuPSin asema kahden joukossa oli käytännössä varmistumassa ja suora nousukin hyvin lähellä.

Porukat hajaantuivat ympäri kaupunkia. Sovittuna oli, että klo 23 viimeistään ollaan satamassa. Pääosa tallusteli sataman läheiseen Sportti-pubiin. Siellä vallitsi suoraan sanottuna aika väsähtänyt tunnelma. Pitsaa (halvin pitsa taisi maksaa 9,3€) nautittiin ja maratonia katseltiin. Mieleenjäyvin tapahtuma siitä pubista (pitsan hinnan lisäksi) oli maratonia häirinyt irlantilainen. Pikku istunnon jälkeen osa porukasta sitten siirtyi ulos nauttimaan voittokuohujuomat Pekan Kuopiosta asti tuomista kelta-mustista laseista. Samalla tuli jälleen testattua vielä pidemmän reissun tehneitä savuja. Hyvin toimivat edelleen.

Sporttipubin ollessa melko kuollut paikka osa porukasta siirtyi Parkkiin, MIFK:n kannattajien paikkaan. Siellä tunnelma oli vähemmän kuollut. MIFK:lla on pieni, mutta sitäkin innokkaampi kannattajaporukka. Ovat kiertäneet tällä kaudella kaikki vieraspelit, mikä saarelta lähtien ei ole ollut mikään pieni eikä halpa urakka. Yllättäen kannattajat eivät toivoneet MIFK:lle nousua. Joukkue oli vasta täksi kaudeksi noussut kakkosesta ykköseen ja suora nousu liigaan tulisi kuulemma liian nopeasti. Ylpeitä olivat omavaraisuudestaan. Kertoivat joukkueessa olevan peräti 18 Ahvenanmaalaista ja vain neljä ulkopuolista. Yksi mannersuomesta ja kolme Ruotsista.

Kun selvisi, että yksi kannattajista (Inger) on MIFK:n pirteimmin esiintyneen pelaajan, huippunopean (Itäläkin oli vaikeuksissa) Tommy Wirtasen äiti, Banzailaiset alkoivat houkutelua Ingeriä muuttamaan Kuopioon. Tommy on kuulemma siellä missä Ingerkin. IFK:n kannattajat aloittivat huudon "Viekää Inger, mutta jättäkää Tommy..."

Laivan lähtöaika läheni kun eräs Banzailainen pääsi humalatilassaan siihen pisteeseen että tuli välttämätön tarve kannustaa Saksaa. Voi sitä meteliä ja melskettä kun hän suunsa avasi. Jos hän joskus innostuisi kannattamaan KuPSia samalla antaumuksella, ei meitä muita paljon tarvittaisikaan. Ennen Parkista poistumista Pekka (joka oli 60-luvulla Maarianhaminassa koulussa) keksi tunteneensa pöytänaapurinsa

kanssa saman HEVOSEN 40 vuotta sitten. Siitä sitä riitti sitten juttua kerrottavaksi muillekin.

Pääosa Banzaista, KuPS IV ja joukkue oli jo hyvissä ajoin terminaalin edessä laivan lähtöä odottelemassa. Pelaajia oli hyvää aikaa jututella ja tunnelma oli kaikkien kolmen ryhmän osalta leppoisan yhteiskuuluva. Muutama savu paloi jälleen ja ajoi pelaajat pois mukavilta istumapaikoilta. Kaitsu ja entinen valmentajansa Eko kokivat iloisen jälleennäkemisen.

Laivan lähtöaika oli 23.45 ja 23.10 aloimme soitella vielä puuttuville Banzailaisille. Mm. Jyväskylän alajaosto oli vielä kaikessa rauhassa Parkissa, jonne on kuitenkin ihan jonkinmoinen kävelymatka satamasta. Eivät olleet kuulemma kuulleetkaan että satamassa kehoitettiin olemaan klo 23. No, ehtivät kuitenkin vielä hyvin. Kun laivan lähtöön oli vartti, yksi lammaskoira oli vielä kadoksissa. Onneksi meillä oli puhelinnumero ja selvisi, että hän oli kävellyt liian lähelle rantaa rahtialueelle. Oli ihan pokkana vilkutellen kävellyt tullin läpikin, tullimies oli jäänyt vain hölmistyneenä katselemaan. Soitolla ohjeet, muutama riipä juoksuaskel ja laivaan ehdittiin, tosin aika viime tipassa. Toisin kävi erälle toiselle, KuPS IV:n mukana olleelle matkustajalle joka meni hieman ennen laivan lähtöä käymään WC:ssä ja sen visiitin aikana laiva lähti. Ei muuta kuin kilpailijan

terminaaliin ostamaan lippu myöhemmin lähtevään laivaan, joka sitten itse asiassa oli aikaisemmin Helsingissä.

Laivalla pelaajillakin oli lupa pieneen juhlaan ja sitä lupaa myös käytettiin loppuun asti. Banzai ja ennen kaikkea Jarkki tutustuttivat joukkueen edustajia mm. Banzai-drinkin saloihin. Tämän jutun kirjoittajan juhlasuunnitelmille tuli kylmää vettä niskaan kun heikohko olo yllätti ja esti osallistumisen laivaseminaareihin. Todettakoon (uskoo ken haluaa) että humalatilaa oli korkeintaan kohtuullinen, Stopin teki vatsa, ei pää. Toisaalta aamulla porukoita katsellessa ei hetkeen juurikaan harmittanut että ilta jäi kesken. Mutta näin jälkikäteen taas armottomasti hatuttaa ainutlaatuisen tilaisuuden hukkaaminen. Onneksi kauden päätösrasteilyllä 6-8.11 Tukholmaan on tilaisuus ottaa vahinko takaisin.

Bussimatka Helsingistä Kuopioon sujui jälleen aika vauvaisissa merkeissä mutta kokonaisuutena reissu jää mieleen kaikkien aikojen kannatusreissuna. Melkein toivoisi MIFK:n nousevan liigaan jotta pääsisi uudestaan "ulkomaanmatkalle".

*Iloinen savuttaja ,
virvoitusjuomakärri
ja lepäävä rumpu*

Bukarest

Tikka

Suomen maajoukkue aloitti sitten karsinnat valitettavan tuttuun tapaan tappiolla. Vaikkei vierastappio Romanissa ollutkaan yhtä paha alisuoritus kuin edellisten karsintojen avaus kotitappiolla Walesille ei se tehnyt matkaa Saksaan yhtään helpommaksi.

Ottelun jälkipeli, lähinnä virtuaalinen sellainen, on ollut jokseenkin räiskyvää. Koska tämän artikkelin kirjoittamisen ja ilmestymisen välillä on pelattu kaksi peliä lisää on näissä mursujaisissa ehtinyt jo tapahtua ties mitä: joukkue on hävinnyt kotonaan Andorralle ja Antti on saanut kenkää tai joukkue on kerännyt loistavalla pelillä kuusi pistettä ja mursunpyytäjät ovat joutuneet itse naurunalaisiksi. Niinpä ei ole suurta mieltä kerrata enää tässä Romania-pelin pelaajavalintoja, taktisia kuvioita (tai niiden puutteita), outoja vaihtoja jne.

Keskitytään oleelliseen: mitä muuta sillä reissulla sitten tapahtui!

Jos ei missään muussa niin suomifanien määrässä on menty eteenpäin. Kun edellisten karsintojen alussa suunnilleen yhtä hankalaa Belgradiin matkasi parikymmentä innoikkainta kannattajaa oli nyt Bukarestiin saapunut jo satakunta fania. Banzailaisia kuitenkin vain muutama – ehkä jo sitten Tseksissä koetaan liki pitäen maarianhaminamainen keltamusta vierasreissu.

Jo peliä edeltävänä iltana paikallinen poliisi tuli tervehtimään meitä majapaikkaamme ja selvittämään peli-illan ohjelmaa. Tämä oli tietenkin lähinnä meitä suojaava toimenpide, sillä kuten eräs faniklubin nokkamiehistä pystyi poliisin kädessä olleista papereista lukemaan Julle oli kategorisoitunut kaikki matkajaat a-luokkaan ”ei aiheuta häiriöitä”. (Kentänvaltuukset, soihdut – eivätkä edes tuomariin heitetyt otteluohjelmat – nähtävästi riitti vielä kansainväliseen huligaanistatukseen.)

Rapidin stadionilla, jonne olimme saapuneet pienessä poliisisaattueessa, suomalaisille oli varattu paikat pääkatsomosta. Muuten erinomaisten turvallisuusjärjestelyiden ainoa pieni häittäpuoli oli, että sekä edessä että takana istui romanialaisia. Välissä olleita mellakkapoliiseita ei kuitenkaan juuri

tarvittu. Ainoastaan meistä erillään istuneet muutama ilmeisesti paikallinen suomalaiskannattaja evakoitiin turvaan heidän tuuletettua romanialaispelaajan ulosajoa sen verran innokkaasti, että jotkut romanialaiskatsojat päättivät viilentää heitä cokiksella. (Televisiossa tämä ilmeisesti kerrottiin toisin – ei kai tästä mennyt nyt kaikki glooria?)

Kuva (c) TimoN/Forza

Pelin jälkeinen tyhjä stadion kaikuu muuten komeasti. Suomalaiskatsojia oli kyllä paikalla se satakunta, mutta siihen ”mursun haastattelun keskeyttäneeseen huutomyrskyyn” taisi yhtyä peräti neljä tai viisi huutajaa. Huomattavasti useampi taisi vittuilla meille huutajille ...

Erinomaiset turvajärjestelyt kruunattiin sillä, että poliisi kuskasi kaikki suomifanit busseilla stadionilta hotellille ja keskustaan. Pienen voimienkeruun jälkeen suuri osa porukasta suuntasi kaupungille olutfestareille, jotka pettymykseksemme olivat kuitenkin jo sulkeutuneet.

Näissä kapitalismia vasta opettelevissa maissa ei kuitenkaan vielä ihan ymmärretä esim. aukioloaikojen merkitystä ja halukkaan olutkauppiaan löytäminen ei ollut kovin vaikeaa. Koska paikallisen rahayksikön nollien kanssa pelaaminen alkuyöstä on kohtuullisen haastavaa ratkaisimme tilanteen sillä, että ostimme olutteltan koko loppuvaraston, noin 40 litraa ihan juotavaa lageria, pöytäamme runsaalla kymmellä eurolla.

Näiltä juhlilta tarttui mukaan myös jotain muuta kiinnostavaa ...

Se parempi 2-1

Kuva (c) TimoN/Forza

Ääriliike viettikin loppuviikon paikallisten opiskelijatyttöjen antoisassa seurassa.

(Tässä yhteydessä lienee syytä muistella sitä, että 80-luvulla Romania – kaiken muun kauhean lisäksi – tuli tunnetuksi lastensairaaloitensa AIDS-epidemiaista, joiden seurauksena maassa on yhä (kymmeniä?)tuhansia HIV:ä kantavia nuoria.)

Vanha vitsi siitä, että suomalaiset ensimmäinen ajatus humanoidin nähdessään on ”mitähän se ajattelee minusta” sopisi aivan täysin myös romanialaisiin. Ennen kaikkea tärkeää oli muistaa mainita, että romanialaiset eivät ole ollenkaan kuin heitä ympäröivät slaavit vaan aivan kuin esim. italialaiset, joilta he omaksuivat rooman vallan aikaan latinan nopeammin kuin mikään muu maa. Eli romanialaisilla on ollut jo 2000 vuotta alemmuuskompleksia – mikä tapansa muualta tuleva

on parempaa kuin paikallinen. (Hetkinen ... tästä ei sitten tehdä mitään johtopäätöksiä paikallisten opiskelijatyttöjen miesmausta ...)

Ceaucecun hallintopalatsi on maailman toiseksi suurin talo – ja paljon, paljon koristeellisempi ja tyylikkäämpi kuin se suurin: Pentagon. Se määrää kärsimystä mitä Kansantalon rakentaminen tuotti kansalle on vielä muistissa, mutta toisaalta varsinkin nuoremmalla polvella on jo orastavaa ylpeyttä romanian kansan saavutuksesta. Muutama sata vuotta ja kukaan ei enää muista talonrakentajia, mutta se ja Bukarestin mahtipontinen keskusta ovat yhä paikallaan. Ei sitä colosseumia tai pyramidejäkään taidettu ihan demokraattisella päätöksenteolla rakentaa.

Läkähdyttävän kuumana viikonloppuna muutama paikalla oleva ääriliikkeen jäsen suuntasi vielä tarkistamaan millainen on bukearestilaisen paikallisottelun tunnelma. Lauantain Rapid-National peliä ei tosin olisi paikalliskamppailuksi uskonut: vieraidensektiössä oli suunnilleen sama määrä kannattajia kuin suomalaisessa ykkösdivariotellussa. Sunnuntaina kaupungin kahden suurimman seuran kohdatessa tunnelma olikin jo sitten erilainen.

Seuraavan kerran ääriliikkeen haistelee tunnelmaa Armeniassa jo ennen tämän reissun ilmestymistä. Siltä reissulta on täytyntyy olla puhelinnumeroiden ja sähköpostiosoitteiden lisäksi jo muutama pistekin kotiin tuotavana.

Tietokilpailukysymys:

Perustuen käytännön kokemuksiin suomalaisesta jalkapallokulttuurista, mitkä seuraavista kuuluvat Palloliiton turvallisuuspäällikön toimenkuvaan?

1. Ohjeistaa Suomen sarjoissa kotijoukkueita siitä, että järjestysmiesten tehtävä on myös estää ettei vieraskatsomoon päästetä humalaisia kotijoukkueen kannattajia vittuilemaan vierasfaneille?

2. Huolehtia siitä, että suomalaiset vieraskannattajat - esimerkiksi tunnetusti rauhallisella Balkanilla - saisivat oman katsomonosan, jossa ei tarvitsi pelätä

saavansa turpiinsa, jos Suomi vaikka sattuisi tekemään maalin.

3. Pitää huoli, että Mainostelevisiolla ja iltapäivälehdillä riittää kirjoitettavaa suomalaisesta jalkapallohuliganismista - tarvittessa vaikka tarinoita reippaasti värittämällä.

4. Kerätä Palloliitolle tuhansia euroja sakkoja kannattajien käyttämistä vaarattomista, kemiallisista savupommeista.

VASTAUS s. 14

Banzain, Malisen ja pelaajien tapaaminen Pannuhuoneella 23.8.2004

Juha Malinen teki Banzaille aloitteen tapaamisesta hänen ja kahden Banzain valitseman pelaajan kanssa. Pelaajiksi toivottiin lähes yksimielisesti Marco Mansoa ja Jaakko Pasasta, ja heidät myös paikalle saatiin. Banzailaisia paikalla oli 15 henkeä.

Malisen alustus:

Juha kertoi itsensä ja joukkueen huomanneen kannattajien aktiivisuuden. Yhdessäkään vieraspelissäkään ei ole oltu ilman kelta-mustia värejä katsomossa.

Kausi on Juhan mielestä mennyt yllättävänkin hyvin. Oma työ on tehty hyvin ja tavoitteiden mukaan vaikka alla onkin nyt pari kirvelevää tappiota. Silti KuPS on sarjajohtossa, tehtyjä maaleja on eniten ja päästettyjä vähiten. Jotain on siis tehty oikeinkin. Tappioita tulee ja niin niitä on tullut muillekin. Nyt niitä on vain poikkeuksellisesti kaksi peräkkäin. Mutta tavoitteista ei tingitä. Tavoitteena on olla sarjan päätyttyä kahden joukossa ja sitä myötä nousu, joko suoraan tai karsintojen kautta. Kahden pisteen keskiarvon pitäisi riittää hyvin tavoitteen saavuttamiseen. KuPS on hoitanut oman työnsä kunnialla mutta niin ovat pääkilpailijatkin. Joka pelissä on kolme pistettä jaossa ja kukin vastustaja kohdataan vain kahdesti. Omaan pistesaaliiseen voi vaikuttaa, muiden muista peleistä keräämiin pisteisiin ei.

Juha on siitä suuren yleisön kanssa yhtä mieltä, että KuPSilla on sarjan paras joukkue. Joukkueesta on puhuttu myös nimivahvana, mutta Juha kyseenalaisti "nimivahvuuden" ja mainitsi pelaajia, jotka olivat ennen kauden alkua melko tuntemattomia mutta nyt olennainen osa vakiokokoonpanoa.

Lopuksi Juha kertoi, että hänen nettisivuilleen tulee aika paljon kysymyksiä miksi joku ei pelaa ym. joukkueen sisäisiä asioita. Niihin ei voi netissä julkisilla sivuilla useinkaan vastata. Lisäksi Juha korosti, että ne sivut eivät ole pelkästään KuPS-sivut vaan sivut joilla on tarkoitus keskittyä KuPSin lisäksi myös ja varsinkin jalkapalloaiheisiin yleisemminkin. KuPSin omat sivut ovat sitten erikseen.

Kysymyksiä ja vapaata keskustelua:

Alustuksen jälkeen Banzailaiset saivat tilaisuuden tehdä kysymyksiä vieraille. Hetken hiljaisen ujestelun jälkeen ensimmäinen kysymys meni Mansolle koskien komeaa tehotilastoa. Marco kertoi toki olevan mukavaa kun maaleja ja syöttöjä kertyy, mutta pohjimmiltaan niillä ei ole niin suurta väliä. Tärkeintä on joukkueen eteen tehty työ ja sitä kautta muodostuva tulos.

Malinen kertoi Manson roolin kokeneena liigapelaajana olevan tehojen lisäksi myös tuoda muulle joukkueelle ymmärtämystä siihen miten liigatason taitojalkapalloa pelataan. Manso ei ollut sattuneesta syystä keväällä treeneissä mukana ja hänen roolinsa oli alkuun ehkä vähän hakusessa. Lopulta luonnollinen paikka löytyi Pasasen kanssa samalta laidalta jolloin KuPSille muodostui "taitolaita" ja toiselle puolelle Itälän ja Tuutin muodostama "ryminä- ja vauhtilaita" Sekä Juha että Marco olivat sitä mieltä, että eteenpäin suuntautuva rooli on parempi kuin perinteinen kymppipaikka, jossa pelataan paljon selkä maaliin päin.

Malesian keikkaa Manso pitää virheenä, joka oli kuitenkin hyvä tehdä. Jos matka olisi jäänyt tekemättä, sitä olisi sitten harmitellut jälkikäteen. Nyt tietää, mitä siellä oli edessä eikä tarvitse arvailla. Malesiassa pieleen meni moni asia, joista kaikista ei kannata edes julkisesti puhua. Urheilullisten asioiden lisäksi myös perhe oli vahvasti Suomeen paluun kannalla.

Pasasta pitivät sekä paikalla ollut porukka että Juha kauden ehkä positiivisimpana yllätyksenä. Jaakko korosti otteiden kohenemiseen olevan monta syytä. Hyvät treenit, runsas vastuu alusta asti, onnistumiset heti kevästä alkaen ja sitä myötä kohonnut itseluottamus. Myös Malisen tulo valmentajaksi on edesauttanut oman pelin löytymistä.

Jaakon junnuvuosien pelipaikasta kysyttiin. Juniorina Jaakko pelasi kärkenä tai laitalinkkinä, ja vasta 18-vuotiaana paikka vakiintui puolustukseen. Tähän Malinen heitti kommenttina, että liigassa arviolta 80% pelaajista on aloittanut hyökkäävässä roolissa ja osalle paikka vakiintuu alakertaan vasta iän myötä.

Taitavimmat pelaajat laitetaan/hakeutuvat yleensä junioreina hyökkäämään, ja myös puolustuksessa tarvitaan huipputasolla taitoa. Mutta poikkeuksiakin on, kuten esim. Sami Hyypiä, joka on pelannut koko uransa alakerrassa. Manso kommentoi Brasiliassa sarjapelaajista 95% olevan entisiä hyökkääviä pelaajia.

Kuopioon molemmat ovat mielellään jäämässä jatkossakin. Jaako kertoi tutustuneensa paremmin pelikavereihin ja muutenkin ihmisiin ja viihtyy koko ajan paremmin. Manso viihtyy myös Kuopiossa. Marco tosin sanoi haluavansa taistella tulevaisuudessa jostain muustakin kuin pelkästään liigassa säilymisestä ja pelipaikkaan vaikuttaa osaltaan se, miten iskukykyinen joukkue KuPS-illa ensi kaudella on.

Kirjoittelusta eri foorumeilla oli puhetta. Kirjoittelu ok, eri mieltä saa olla ja kritiikkiä esittää. Asiattomat kirjoittelut ja silkat v...uilut pitäisi pystyä itse suodattamaan pois. Jos siihen ei pysty, täytyy vaan jättää jutut lukematta.

Juha viittasi muutamiin varsin erikoisluonteisiin itseään koskeviin lehtikirjoitteluihin jollaisiin hän ei tähän asti ole muilla paikkakunnilla törmännyt. Toinen oli Vornasen "narsisti-juttu" Viikkosavossa ja toinen KuPSin valmentajanvaihto-otsikko Savon Sanomissa kahden tappion jälkeen. Vornanen on kuulemma Malisen tavattuaan ollut varsin pahoillaan ja katuvainen jutusta. Oli itselleen ominaiseen tapaan kirjoittanut ensin ja miettinyt sitten. Koistinen taas oli kertonut KuPSin ratkaiseen aiemmin ongelmat valmentajan vaihdoksella ja juttu ei ollut suinkaan tarkoitettu Malista vastaan vaan siinä oli kätkeytynä jokin suurempi viisaus jonka sieltä ehkä taitava tulkitsija löytää

Savon Sanomissa julkaistavista "kouluarvosanoista" joka pelin jälkeen oli puhetta. Pelaajat sanoivat, ettei se juurikaan heitä kiinnosta, itse kyllä tietää miten

pelit on mennyt. Mutta todettiin myös, että satunnaista kävijää selkeät ja perustellut arvioinnit saattavat palvella pelin ja pelaajien roolin ymmärtämisessä.

Kauden paras peli on Jaakon ja Manson mukaan ollut Naantalissa, varsinkin toinen jakso. Juha kertoi olevan vaikea nimetä yksittäistä peliä, mutta mainitsi sitten Kuusankoski-pelin.

Ottelukohtaisesta taktiikasta kysyttiin. Juha kertoi KuPSin pelaavan omalla pelisysteemillään, vastustajakohtaiset muutokset ovat pieniä. Taitoa ja materiaalia ei ole KuPSillakaan niin paljon että

voitaisiin jokaista vastustajaa vastaan lähteä eri taktiikalla. Lähtökohtana pidetään tällä kaudella sitä, että KuPS peliä vie ja muut tekevät siinä kyydissä mitä pystyvät.

Juhan mielestä kauden positiivisin yllättäjajoukkue divarissa on Rakuunat, negatiivisin VPS.

Liigan olosuhdevaatimuksista pitäisi Juhan mielestä pitää tiukemmin kiinni. Paikkakunnat, joilla ei ole kunnan olosuhteita, yleisöpotentiaalia ja halua olosuhteita edes kehittää, joutavat liigasta pois. Keskarin stadionhanketta Juha pitää KuPSille ja Kuopiolaiselle jalkapallolle elintärkeänä. Tekonurmi

on hyvä, eikä mm. niin loukkaantumisherkkä kun jossain on puhuttu. Tottumista se edelleen vaatii mutta on vääjäämättä osa tulevaisuutta. Silti ihanne Juhan mielestä olisi edelleen pelata alku- ja loppukausi tekonurmella ja keskikesä huippukuntoisella Väinölänniemellä. Tämä ei kuitenkaan liene realistisesti mahdollista. Tekonurmen tuoma jatkoaika ulkotreenikauteen on erittäin arvokas.

Joukkueen terveystilanne on hyvä.

Harjoituksissa Juha määrää tahdin, mutta vuorovaikutusta pelaajien kanssa on. Joskus pitää kuunnella/tarkkailla pelaajia milloin mennään ehkä liiankin kovaa.

Huutaminen ja kentän laidalla heiluminen kuuluu sekä Juhan että pelaajien mielestä asiaan. Ohjeet kuuluvat kentälle ja niistä on apua. Juha otti esimerkiksi vertailua eri lajien kesken. Lento- ja koripallossa valmentaja on jatkuvasti kentän laidalla antamassa ohjeita. Jääkiekossa pelaajat tulevat parinkymmenen sekunnin pelin jälkeen valmentajien ohjeistettavaksi. Miksi jalkapallossa kontaktin ja ohjauksen pitäisi katketa 45 minuutiksi? Juha kyseli myös, seurasiko kukaan EM-kisoissa kahden menestyneimmän joukkueen valmentajien toimintaa...

Kannattajien ja joukkueen ”vuorovaikutuksesta” oli puhetta. Kuten jo alussa todettiin, Banzain näkyminen kotona ja vieraisissa on huomioitu. Pelaajat saivat palautetta, että pelien jälkeiset kiitokset ja esim. maalituuletusten ”omistaminen” Banzaille on meille tärkeää ja mieltä nostattavaa palautetta. Sekä Juha että pelaajat toivoivat edelleen kannustamista ennen kaikkea vaikeina hetkinä. Manso kertoi joskus huonon pelin jälkeen kääntyneensä taputtamaan Banzaille jolloin porukka olikin jo poistunut katsomosta. Silloin oli mielessä käynyt että ollaanko tässä hommassa mukana yhdessä, niin hyvinä kuin huonoinakin hetkinä. Etsivätkö kannattajat sittenkin pelkkiä voittoja ja menestystä?

No, KuPSia viime kaudet uskollisesti kannattaneita porukoita ei ehkä kuitenkaan voine syyttää gloryhunteiksi ja voittojen metsästäjiksi. Todettiin

kannattajienkin elävän tunteella pelissä mukana. Niin kauan kuin pisteistä taistellaan ja pelissä ollaan mukana, niin kauan on kyllä yritetty ja jaksettu kannustaa. Mutta varsinkin aiemmilla kausilla kun peli on menetetty ja joukkue selkeästi luovuttanut, ei silloin kyllä paljon laulattanutkaan. Myöskään tappiopelin jälkeen päät helposti riippuvat ja mielet ovat maassa katsomossakin. Mutta tärkeää on myös joukkueen tietää, että vaikka yksittäisen huonon pelin jälkeen ehkä ei sitä kannustusta ja kiitosta jaksata kovin paljon tullakaan, siitä huolimatta porukka on taas seuraavassa pelissä entistä suuremmalla sykkeellä mukana.

Manso kertoi jo MyPa-aikoinaan huomanneensa Banzain esilläolon ja kannustuksen myös ja varsinkin vieraisissa pelatessa. Lippuja, banderolleja ja keltamustia kannattajia ei voinut olla huomaamatta. Olikin kysynyt että miten lähellä Kuopio oikein on. Sitten MyPalla oli ollut Euro-peli jossa katsojia oli n. 2000. Seuraava peli oli putoamista vastaan taistelevaa KuPSia vastaan vieraisissa ja katsojia huomattavasti enemmän. Tällaisten jalkapallokulttuurista kertovien merkkien Manso kertoi olleen iso plussa kun hän oli tämän kauden pelipaikkaansa harkinnut.

Tulevista Oulu- ja Maarianhamina-peleistä oli spekulatioita mutta ne pelit on tämän jutun ilmestyessä jo pelattu joten ei niistä sen enempää.

Noin tunnin ja vartin leppoisin ja hyvätunnelmaisen keskustelun jälkeen tilaisuus päätettiin ja toivotettiin onnea ja menestystä puolin ja toisin.

"Tässä otsikossa vertailemme suomalaista ja ruotsalaista ottelutapahtumaa.." *Pali*

21.7.2004 *Malmö FF - Halmstad BK*

Ruotsin vierailun kohokohta oli ehdottomasti Allsvenskanin kärkikamppailu Malmön ja Halmstadin välillä. Joukkomme, joka koostuu osasta perhettämme, saa auton parkkiin pari-kolme kilometriä stadionilta. Ihmisiä on kaduilla paljon, yllään taivaansinisiä Malmön pelipaitoja, huppareita ja kaikenlaisia muita vaatteita. Stadionille pääsemme kausikorteista huolimatta pienen jonottelun jälkeen. Löydämme paikkamme tunti ennen peliä, paikalla arviolta 10000 katsojaa. Oppaanamme toiminut eno Erik kertoo, että MFF fanit ovat saapuneet paikalle jo puolitoista tuntia ennen ottelun alkua. 5000 kannattajaa virittelevät lauluja koitosta varten. Halmstadin kannattajia paikalle on vaivautunut noin 200.

Stadion täyttyy pikkuhiljaa ja pelaajat astelevat kentälle. Katsojat nousevat seisomaan, todennäköisesti Malmön kannatuslaulu alkaa soida. Minua, siskoani ja äitiäni lukuunottamatta kaikki laulavat

laulua, osalla käsi sydämen päällä taivasta kohden katsoen, Erik pääsee vauhtiin. Ottelu käynnistyy yllättävän hidastempoisena. Kotikatsomo kuitenkin repeää kun laidalta pääsee nopea kaveri irti ja hän tykittää veskarin käsien kautta lukemiksi 1-0, kannattajajoukko on näkemisen arvoinen. Niskaamme alkaa sataa potkuja, ukot huutaa jotain ruotsiksi, avausmaali on sytyttänyt katsomon. Halmstad antaa kuitenkin heti kylmää vettä niskaan ja stadion hiljenee täysin. 8 minuuttia pelattu ja tilanne 1-1, jalkapalloa parhaimmillaan. Kannattajien mekkala alkaa nousta vähitellen Malmön hallitessa peliä, "vi älskar Malmö" kaikuu komeasti. Tauolle siirrytään tasatilanteessa.

Vaihtomie Nilsson täryttää toisen jakson puolesta välissä komean kaukolaukauksen, 2-1 Malmölle ja voitto alkaa olla käsissä. Malmön hallitessa ottelua selvästi tapahtuu jotain kummallista. Kannattajat huutavat "Fortsätt Malmö!", meidän puolen katsomo vastaa kannattajille, joita kutsutaan sinisiksi, "Heja di Bloas!", kannattajat kiittävät buuauksin. Sama homma uusiksi, mutta paljon kovemmalla äänellä, kannattajat antavat aplodit katsomollemme, koemme suomalaisina jotain todella hienoa ja erityistä. Ottelu päättyy 2-1 ja Malmö siirtyy sarjakärkeen. Pelaajat halailevat toisiaan ja kiittävät fanikatsomoa vain puolen tunnin verran. Vihdoin on meidänkin katsomon vuoro, vain parit aallot ja taputukset, tylsää. Ottelun päättymisestä on kulunut kolmisen varttia kun pääsemme ulos stadionilta. Yksi hieno kokemus on karttunut tilille. Paljon puhuttu pelin taso ei kuitenkaan säväytä. Harhasyötöt, hidas tempo, kehnot laukaukset, hitaata puolustajat ovat tuttuja myös Suomesta.

31.7.2004 *KuPS - GBK*

Sunnuntain ehdoton kohokohta on KuPSin ja GBK:n välinen kuuma kamppailu elämästä ja kuolemasta, jännitys on lähinnä siinä, tekeekö KuPS viisi maalia vai enemmän. Äidin kanssa matkustettuamme tapaamme veljemme, äiti huomauttaa että on kiire ettei juututa ruuhkiin, ottelun alkuun 15min, naurahdan ajatukselle ruuhkista. Banzai-Ekon keltainen lippu on erikoisuus, lukuunottamatta muutamaa Banzain jäsentä jotka osuvat silmään kuopiolahdenkentän tuntumassa.

Pelaajat saapuvat kentälle, Banzai soi taustalla ja katsomo innostuu taputtamaan hieman, pelaaja-

pelaajaesittely ja kamppailu on käynnissä. Ottelu käynnistyy Ruotsin tapaan hidastempoisena. KuPS siirtyy johtoon halvalla maalilla joka käytännössä ratkaisee ottelun vaikka ottelu on alkuvaiheessaan. Banzai pitää kivaa ääntä katsomon toisessa päässä, jonne äidin saapumisen takia en tullut, pahoittelut. Katsomossa muutama ihminen innostuu taputtamaan rytmikkäästi kannatuslaulujen aikana, pientä hyräilyäkin kuuluu jostain mutta tämä hälytys osoittautui vain äidiksieni. Herkko viheltää omiaan

ja katsomolla onhauskaa. Kentän liukkaus yllättää pahemman kerran pelaajan jos toisen jatuomari on särmänä paikalla näyttämässä vapaapotkua, ammattimaista. KuPSin peli pyörii kivasti, vaikka tasoero on suuri, on KuPS pystynyt asennoitumaan hienosti henkisesti vaikeaan otteluun. Alkaa sataa vettä.

Bati tuhlaa muutaman aivan avopaikan, mutta muut taustalla pistelevät palloja maalin sen verran että 5-0 ovat komeana tulostaululla. Ottelu päättyy, ajattelempa äidin kanssa istahtaa palkintojen ajaksi paikallemme että pääsemme pyörällä helpommin liikkumaan. Pelaajat kiittävät katsojia aplodein. Huomaamme että katsomo on miltei tyhjä, onkohan kyse palkintojen määrästä vai ihmisten nopeista jaloista. KuPSille tärkeät kolme pistettä ja uutta verta kentälle kun Turusen Patu debytoi miesten ykkösjoukkueessa. Ei hyvää ettei jotain huonoakin, paluumatkalla takapyörästä vajuu ilmat.

Sanottua

"Jos saisin euron jokaisesta maalipaikasta, jonka olen tuhannut ... olisin luultavasti haaskannut nekin." (kuka tahansa nykykupsin kärkipelaaja)

"Jos Palloseura voittaa, se on valmentajan ansiota. Mutta jos Palloseura häviää, se on pelaajien vika." (Ismo Vornanen Viikko-Savossa)

"Mutta minä en osaa nauttia kiekkoileijien menestyksistä yhtä paljon kuin futismaajoukkueen voitosta." (Tiksa)

"Kun minä sanon pitkä ja perään ... minä en tarkoita isoa keskiolutta." (Jari Pyykölä)

Valkeakoskelaiset vaikuttavat aina niin hyväntuulisilta. - "Hymyilisin minäkin aamusta iltaan, jos KuPS nousisi Hakan tasolle." (tuntematon Banzailainen)

Säättiedotus lupasi sadetta mutta aurinko vain paistaa. - "Puoli seitsemältä sataa varmasti. Silloin

alkaa Palloseuran matsi." (KuPSin markkinointipäällikkö)

"Kuopiolaisen jalkapallon tila on masentava: ei ainuttakaan joukkuetta liigassa. Se on niin synkkä etten halua edes ajatella sitä. Saati sitten puhua siitä." (Manu Vesalo)

"Kaksi asiaa kun saataisiin kuntoon niin Palloseura nousisi: palloton pelaaminen, ja pallollinen pelaaminen." (Juha Malinen)

Sanojana oikeasti, vain vähän mukaellen, Pauli Kallio, käsikirjoittaja sarjakuva-albumeihin FC Palloseura, Nurmikenttien kutsu (Otava 1998) ja FC Palloseura 2, Kenelle pillit soivat (Jalava 1999). Piirtäjänä Pentti Otsamo. Etsikää käsiinne ja huvittukaa. Kuvien kera kaksinverroin haus Kempaa.

Minne menet Suomifutis?

«42Wolves»

Kysymys on ollut pinnalla jo useampia vuosia mutta kuluvan kauden aikana on vihdoinkin alkanut kannattajastakin tuntumaan siltä, että jonkun suuremman alku on nyt oikeasti käsillä. 60-luvun lopulla suomifutis oli nosteessa mutta silloiset amatöörit liiton ja seurojen johdossa onnistuivat ryssimään futiksen etulyöntiaseman ja jääkendo painoi vauhdilla ohi. Nyt vasta alkaa tuntua siltä, että johdossa on tarpeeksi osaavaa väkeä nostamaan futisille kuuluvaan asemaan täällä Härmässäkin. Seuroissa ja Liigassa nimittäin, Palloliitosta en olisi niinkään varma. Liiga on asettanut tavoitteekseen olla ykkösurheilubrändi Suomessa vuonna 2006. Se saattaa olla vielä hieman yltiöoptimistista mutta tulee kyllä toteutumaan vuosikymmenen loppupuoliskolla.

Yleisömäärävertailu on välillä turhauttavaa mutta loppujen lopuksi se on kuitenkin paras indikaattori suuren yleisön kiinnostukselle TV-katsojalukujen ohella. Kun stadioneilla on yleisöä tulee paikalle myös media ja houkuttelee paikalle lisää yleisöä bandwagoniin, positiivinen kierre syntyy. Sponsoreilta saadaan lisää pelieuroja kun näkyvyys kasvaa. Laadukkaaseen TV-näkyvyyteen ja mainontaan panostaminen on ensiarvoisen tärkeää, sillä tavalla saadaan liigaa ja pelaajia tunnetuksi suuren yleisön keskuudessa. Kun työpaikan kahvipöytäkeskustelussa aletaankin puhua Kalle Parviaisen oteista brömbrom-mikojen sijasta niin lajiin vihkiytymättömätkin innostuvat lähtemään matseihin.

Ottelutapahtumien on oltava erittäin hyvin hoidettuja, jotta ensikertalaiset tulevat uudelleenkin. Ensikertalaiselle tärkeintä ovat tuntemukset ja kokemukset, ei ehkä niinkään itse peli. Liigan tulisi ehdottomasti pitää kiinni lisenssivaatimuksistaan. Kenttien tulee olla lämmitettyjä ja hyväkuntoisia ja vaikka pahaa tekeekin sanoa niin ainakin sisämaassa ja pohjoisemmassa keinonurmia. Katsomoiden myöskin tulee olla hyviä, eli katettuja ja lämmitettyjä sekä hyvillä palveluilla varustettuja. Ottelun tunnelmaa on saatava paremmaksi ja tämä onnistuu vain kannattajien avulla. Seurojen ja liiton pitäisi pikimmiten laatia strategia, jolla tuetaan kannattajatoiminnan leviämistä ja näkymistä. Peruskatsojakin täytyy saada sitoutumaan joukkuee-

seensa voimakkaammin. Liigalla on nyt hieno uusi slogan «Tunnusta väriä» mutta mitä on tehty käytännössä asian eteen? Eriolaisten tifojen rakentelua pitäisi tukea eikä suinkaan sakottaa parin keltaisen savun polttamisesta tunnelmaa nostatettaessa eteläsuomalaisessa lähiömontussa.

Kun olosuhteet vihdoinkin saadaan kuntoon on kautta ehdottomasti pidennettävä. Jotta pelaajat pystyvät kehittymään ja futis pysyy pinnalla ei nykyisen mittainen treenikausi ole huipulla mielekäs. Mannermaiseen kauden jakoon on oikein jaksaa uskoa, pidetään vain täällä Pohjolassa kesäkausi mutta riittävän pitkänä. Kausi alkamaan huhtikuun alussa Cupin alkukierroksilla ja päättymään marraskuun lopussa nousukarsintoihin ja Cupin finaaliin. Helmi-maaliskuulle vielä Liigacup liigajoukkueille ja ykkösen parhaille ryhmille.

Paluumuuttajien saapuminen liigaan Litin johdolla on jo antanut hyvän signaalin suuren yleisön suuntaan pelin tasosta. Pian tuskin kukaan, Jari Porttilaa tuota aikamme suurta urheilutietäjää lukuunottamatta, puhuu liigapallosta halventavasti potkupallona. Tulee nimittäin saamaan idiootinleiman otsaansa suuren yleisön silmissä. Seuraava suuri nostetta aiheuttava tekijä on tietystikin maajoukkueen pääseminen mukaan arvokisoihin. Alhaisista arvontakoreista on paha ponnistaa mutta pakkohan sen on joskun onnistua, luotetaan sinivalikoisten olevan Saksassa 2006. Viimeistään EM-kisoissa 2008.

Kaudella 2008 Liigan suurimmat joukkueet pelaavat täysille katsomoille rajattoman mediakiinnostuksen kohteena. Yleisö nauttii tarkoituksenmukaisilla stadioneilla hyvästä jalkapallosta, jota kentällä esittävät heidän rakastamansa ja vihaamansa joukkueet, kapellimestareina entisiä huippuliigojen pelaajia ja tulevia maajoukkueitähtiä. Kannattajat pitävät yllä kuumaa tunnelmaa saaden lisää väkeä katsomoon. Seurojen talous on siinä mallissa, että toimitusjohtajat eivät pysty muikeita ilmeitään peittelemään. Uskotaan tähän veljet ja sisaret ja tehdään myös jokainen kaikkemme sen eteen, että tämä visio toteutuu.

Kun ulkomaanmatka Maarianhaminaan on nyt tehty, lienee paikallaan muistella jalkapallokokemuksia myös muilta ulkomaanreissuilta vuosien varrelta.

1. Ensimmäinen

KuPS 4:n mukana Espanjan cuppia, silloisessa Segundassa pelannut Mallorca jotakin jo nyt unohtunutta Primeran häntäpään seuraa vastaan

2. Lähinnä actioniä

Muutenkin kuuman West Ham - Cardiff ottelun jälkeen osuimme oikeaan publiin: siihen, jonka poliisi sulkee pienen mellakan vuoksi ... (Lue lisää viimeisimmästä Rakuunoiden zinestä.)

3. Kotoisin tunnelma

Thaimaan liigan jo unohtuneiden joukkueiden kohtaaminen. Noin tuhat katsojaa, kotijoukkueella noin 10 hengen faniryhmä, joka hakkasi rumpuja koko pelin ajan. Vierasjoukkueella ei kannattajia. Samana päivänä tv:stä tuli kolme valioliigan, yksi bundesliigan ja kaksi serie a:n ottelua.

4. Eniten vieraskatsojia suhteessa kotiyleisöön

Täysin tietämättömänä ottelusta osuin Liechtenstainiin samana päivänä kun Espanja pelasi siellä EM-karsintaa. Liechestanilaiset eivät taida olla niitä Euroopan jalkapallohulluimpia kansoja.

5. Keskipäivä katua

Poliisi päätti suojella belgradilaista jalkapalloyleisöä ja marssittaa Suomi-fanit stadionille raitiovaunukiskoja pitkin.

6. Pisin matka

Suorin tie Beijingistä Singaporeen kulkee Pietarsaaren kautta. Ainakin jos KuPS pelaa siellä liiganousua ratkaisevaa ottelua.

7. Eniten vettä

Muutama vuosi sitten ei ollut hyvä idea jäädä odottelemaan roomalaisten kannattajien poistumista ottelusta AC Milan - AS Roma. Milanon poliisi päätti hajoittaa odottavien kotikannattajien rivistön vesitykeillä.

8. Helpointa olutta

Jossain otteluissa ei myydä olutta ollenkaan, jossain sitä saa vain stadionin takana ylihinnoitelluissa muovituoppeissa ja joihinkin joutuu kävelemään itse turvatarkastuksen läpi olutölkki kädessä. Arnham-Heerenveen ottelussa oluenmyyjät kiertelevät katsomossa tankki selässä ja laskivat tuoppeja.

9. Tiukin turvallisuus

Varsovan paikallisottelussa Legia-Polonia:ssa oli yksi poliisi kahta katsojaa kohden. Stadionille oli helppo löytää heti aamusta seuraamalla mellakka-poliisiautojen letkaa.

10. Poliittisesti herkin lipsautus

"Ai live-musiikkia? Mitä soitatte? Irlantilaisia kansanlauluja?", eräs fudismatkakumppani Belfastin Shankill Roadilla.

"Tiksa"

vastaus sivun 7 kysymykseen:

1 ja 2 eivät kuulu

3 ja 4 kuuluvat

Muistettakoon, että jokaisessa virassa tärkeintä on tehdä itsensä tärkeäksi ja varmistaa toiminnalleen rahoitus. Niinpä tärkeää on se, että oikeita vaaratilanteita ei poisteta ja että jokaisesta häiriöstä tehdään lööppijuttu. Näin varmistetaan se, että julkisuudessa ei kritisoida miksi Palloliitolla täytyy olla kokopäiväinen turvallisuuspäällikkö - jopa mukana lomamatkalla jokaisessa vierasottelussa.

Jalkapallo-ottelun katsomiseen ulkomailla ei tarvitse antaa erityisiä ohjeita. Ulkomailla katsotusta jalkapallo-ottelusta raportointiin kylläkin.

- Otteluliput

Lippujen ostaminen vepin kautta puoli vuotta aikaisemmin ei ole kovin coolia. Kunnan matkatarinassa liput on aina hankittu loppuunmyytyyn tai vain jäsenille rajoitettuun otteluun jostain mystisestä lähteestä muutaman sähläyksen kautta.

- Jalkapallokulttuuri

Ulkomailla jalkapallokulttuuri on aina upeaa. Etelä-Euroopan tifosot ovat värikkäitä ja näyttäviä vaikka Suomessa moisia joulukuusia kutsuttaisiin kääkkä-ääliöiksi. Ja joku millwall-rotherham on aina tunnelmaltaan vitun kova matsi, vaikka todellisuudessa suurin osa kuudesta tuhannesta katsojasta avasi suunsa vain haukotteluun.

- Actionia!

Tönäisikö joku jotakin? Oliko lippuluukulla ruuhkaa? Kelpaa tarinassa futismellakaksi - olkoonkin, että perjantai-iltana snellugrillillä tapahtuu paljon enemmän. Ja sitten jos sattuu näkemään jonkun tunnetun mobin ... niin muistatko tarinat kuinka Helsingin olympialaisten aikaan pikkuskidit seurasivat ensimmäistä

näkemäänsä neekerä ympäri kaupunkia?

- Matsi

Päinvastoin kuin kaikkea muuta matsia kuuluu vähätellä. Vaikka peli olisi ollut jumalallista nurmikenttien shakkia ja balettia, sen pitää arvioida korkeintaan veikkausliigan tasoiseksi - ja korostaa kuinka paskasta matsista huolimatta paikalla oli kymmeniätuhansia fanaattisia katsojia.

- Jälkipelit

Pelin aikana olet tietenkin ystäväystynyt paikallisten kannattajien kanssa. Kun matsin jälkeen koko kaupunki on hulluna, sinä olet tapahtumien keskipisteessä pitkälle seuraavaan aamuun. Todellisuudessa - kun olit kerran saanut lauantai-iltapäivän vapaaksi - ilta pitikin viettää hunajahuulen kanssa oopperassa. Tai sitten - jos olit työmatkalla - palasit hotellille viimeistelemään seuraavan päivän powerpointteja.

Loppujen lopuksi tärkeähän on vain se, että Sinä näytät coolilta ja casuaalilta fudismaailman matkaajalta ja kotisuomeen jääneet voivat vaikka mennä kyykkyy.

"Ask it!"

Miksi faniryhmät eivät kasva? *"watershield"*

Muutama friikki kohtaa - nykyään melko usein netin kautta - ja päättää kokoontua katsomossa yhteen paikkaan käyttämään ääntänsä. Tämä ydinryhmä saa nopeasti ympärilleen kaupungin muut samanmieliset ja syntyy kannattajaryhmä.

Näin onkin tapahtunut mitä ilahduttavimmissa määrin Suomen joka nurkalla. Faniporukoita on noussut Lappeenrannasta Pietarsaareen, Kirkkonummelta Rovaniemelle.

Ja mitä sitten tapahtuu? Kannattajaryhmään liittyy vähitellen kavereita ja kaverin kavereita? Muikin yleisö uskaltava avata suunsa?

Ehei ... se alkuperäinen porukka ei siitä juuri mihinkään kasva. Oli sitten pikkuruinen Jeppis Dynamite tai suuri ja mahtava Forza, niin todellista,

tavallisessa ottelussa katsomossa näkyvää kasvua ei ole juuri tapahtunut sitten alkuinnostuksen jälkeen. Pahimmillaan toiminta jopa hiipuu kuten Ultraboyzeille näyttää käyneen.

Oikeastaan tästä kaavasta poikkeaa vain kaksi porukkaa: 116% ja FCLK (vai pitäisikö niitä kutsua nykyään Lahen Pojiksi?), jotka ovat pystyneet kasvattamaan jatkuvasti jäsenmääräänsä. (No, ensimmäisen kohdalla ainakin siihen asti kun seura meni alta.)

Luulisi, että muidenkin faniporukoiden riemunkirjava pukeutuminen, iloiset six-pack hatut ja yksinkertaiset mekaaniset huudot (joita yleensä helpotetaan jatkuvalla rumpukonerytmillä) rohkaisivat tavallista peruskatsojaa tai ehkä jopa harvemmin jalkapallokatsomossa käyvää kaveria uskaltautumaan lähemmäksi ja liittymään mukaan! Vai kuinka?

Suomifutis 2008

«42 Wolves»

On mielenkoontoista leikkiä ajatuksella, millaiset joukkueet tulisi olla taistelemassa Liigan voitosta ja yleisön mielenkiinnosta. Kaikilla meillähän on suosikkimme ja inhokkimme. Tähän olen koonnut oman subjektiivisen näkemykseni siitä, mikä olisi optimitilanne kaudella 2008 Suomi- ja myös savolaisfutiksen näkökulmasta.

Liigassa on viisi joukkuetta vaihtunut ja divarissa peräti kymmenen. Enää ei seurafuusioita ja konkursseja kaivata, joten joukkueet ovat samoja, jotka tälläkin kaudella Suomen sarjoissa pelaavat. Muovijoukkueita on nyt jo aivan liikaa, kulttuurin luominen kestää vuosikymmeniä. Liigasta ovat kadonneet tehdasjoukkueista MyPa ja JaRo, jotka kuitenkin divarissa tahkoavat. Nämä paikkakunnat vain ovat liian pieniä pysymään huipulla eikä yleisön mielenkiinto ole riittävä. Haka jatkaa edelleen perinteisenä joukkueena, täytyyhän Suomessakin yksi Auxerre olla. Pohjoisen joukkueista Tornio jatkaa koko Länsi-Lapin ja Torniojokilaakson futisuhuman turvin mutta RoPS hakee vauhtia

divarista. Oulu on noussut liigaan kuten myös koko Keski-Suomen hullaannuttanut JJK. Hämeenlinna ja Allianssi ovat lähteneet divariin kulttuuria kasvattamaan, tilalla ovat kovassa nosteessa olevat perinteiset KuPS ja VPS. HJK:n paikallisvastustajaksi on palannut lähiöjengi PK-35, pitemmällä tähtäimellä myös kolmas pääkaupunkiseudun joukkue tulee nousemaan liigaan. Ehkäpä perinteinen stadilaisten HIFK?

Divarissa pelaavat liigasta pudonneet viisi joukkuetta ja nykyisistä Viikingit, MP, Maarianhamina ja Rakuunat. Ykköseen ovat nousseet HIFK (tai joku muu perinteinen paljasjalkaisten stadilaisten joukkue), TPV, TP-Seinäjoki sekä Itä-Suomesta Joensuu ja Varkaus. Nämä toimivat KuPSin yhteistyöseuroina.

Kakkonen pelataan kolmessa lohossa, joten joukkuemäärää on hieman supistettu tason nostamiseksi. Jokaisen lohkon voittaja nousee suoraan ykköseen, näin vältetään monimutkaiset ja epäreilut nousukarsinnat. Pohjois-savolaisista joukkueista mukana ovat KuPSin reservit, Kings, PK-37 ja SiPS

LIIGA

KuPS
HJK
PK-35
TPS
Inter
TamU
VPS
Haka
AC Oulu
Tornio
FC Lahti
Jazz
JJK
KTP

DIVARI

Allianssi
HIFK
Viikingit
MP
Varkaus
Joensuu
Rakuunat
TPV
Jaro
FC Hämeenlinna
MyPa
TP-Seinäjoki
IFK Mariehamn
RoPS

www.banzai.raketti.net

BANZAI - KuPSin kannattajat ry